

■ Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ κοιμήσει τοῦ παπα-Νικολάου Πλανᾶ (+18.2.1932)

Ματαιοδοξίας διόρθωσις*

Ο παπα-Νικόλας ἤξερε νὰ ἐλέγχη, νὰ φωτίζη, νὰ διορθώνη ψυχὲς χωρὶς ρητορικὰ κηρύγματα, παρὰ μόνον μὲ τὴ ζωὴ του, μὲ τὴν παρουσία του.

Μιὰ κυρία, γνωστοῦ ἐμπόρου τῶν Ἀθηνῶν, ἀρρώστησε.

Ἡ κυρία αὐτὴ εἶχε μιὰ ἐξαδέλφη ποὺ εἶχε ἔλθει ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, πλουσία, Ἑλένη Βλάχου ὠνομάζετο. Ἦλθε νὰ ἰδῇ τὴν ἀσθενῆ ἐξαδέλφην της.

Ὅμιλιās γενομένης, τῆς λέγει: «Νὰ στείλῃς νὰ φέρῃς τὸν παπα-Νικόλα, νὰ σοῦ διαβάσῃ εὐχὴ ὑπὲρ ὑγείας».

Ἡ κόρη τῆς ἀσθενοῦς ἀρέσκετο πολὺ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν καλαισθησίαν. Ὁ παπποῦς, ὅμως, λόγῳ τοῦ ὅτι λειτουργοῦσε καθημερινῶς, ἀνακατευόμενος μὲ κεριά, μὲ σκονισμένα ἐρημοκκλήσια, μὲ τὶς λαδιές τους κ.λ.π., δὲν μποροῦσε νὰ διατηρηθῇ ὀλοκάθαρος. Βέβαια, καθαρὸς ἦτανε, ἀλλὰ ὄχι ὅπως θὰ τὸν ἤθελε ἡ δεσποινὶς ἐκεῖνη.

Λέγει λοιπὸν στὴ θεία της: «Καλὴ μου θεία, νὰ φέρωμε ἀπὸ τὶς μεγάλες ἐκκλησίαις ἕναν εὐπρεπῆ ἱερέα, καὶ ὄχι αὐτόν, ποὺ θὰ εἶναι σκονισμένος ἀπὸ τὴν ἐκκλησία κ.λ.π.».

Τὴν αὐτὴ νύκτα βλέπει στὸν ὕπνο τῆς τὸν παπα-Νικόλα, μὲ ὀλόχρυσον ἀμφίεσιν, μὲ φελόνια χρυσᾶ κ.τ.λ. καὶ τῆς λέγει: «Σοῦ ἄρέσω, παιδί μου;».

Ἐντρομος ἐξύπνησε ἡ κοπέλλα, ἔστειλε ἀμέσως νὰ φωνάξῃ τὴ θεία τῆς, καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ φροντίσῃ νὰ φέρῃ τὸ συντομώτερον τὸν Παπποῦ.

Αὐτὴ ἀνέθεσε σὲ μιὰ βαπτιστῆρα τῆς, Κατίνα ὀνόματι, καὶ τῆς λέγει: «Πήγαινε γρήγορα, νὰ πῆς ἐκ μέρους μου εἰς τὸν Παπποῦ, νὰ ἔλθῃ ἀμέσως μετὰ τὴν λειτουργίαν εἰς τὸ σπίτι».

Ἦλθε ἡ κοπέλλα συγκεκριμένη γιὰ ὅσα προηγήθησαν καὶ μᾶς τὰ εἶπε. Μετὰ πῆρε τὸν παπα-Νικόλα καὶ τὸν πῆγε στὴν ἀσθενή.

Ὅταν ἀνέβαιναν τὶς σκάλες, κατέβηκε ἡ κόρη τῆς ἀσθενοῦς νὰ τὸν ὑποδεχθῇ μετὰ μεγάλης εὐλαβείας, ὅπου καθὼς ἔσκυψε νὰ τοῦ φιλήσῃ τὸ χέρι τῆς λέγει: «Σοῦ ἄρεσα, παιδί μου, ὅπως μὲ εἶδες»;

Συγκίνησις καὶ κατάπληξις διεπέρασε ὅλο τῆς τὸ σῶμα. Ποτὲ δὲν περιμένε ἓναν τέτοιο ἔλεγχον στὴ ματαιοδοξία τῆς.

(*) Μάρθας Μοναχῆς, Ὁ Παπα-Νικόλας Πλανᾶς. Ὁ ἀπλοϊκὸς ποιμὴν τῶν ἀπλῶν προβάτων, ἐκδ. «ΑΣΤΗΡ», Ἀθῆναι 1967, σελ. 46-47.